

לד:

עין משפט
גר מצוה

עב א ב ח' ס"ו חל' טוען ונטען הלכה ב סתם עשין ל טושיע פורמ סימן עט ספיק ד: **עב** ג ח' סס הלכה ד טושיע סס ספיק י"א (וס' ע ספיק ב):

רבינו חננאל

הוא אמר להם
דברים מעולם הוזכר
כפרן וחייב אין שקל
עדים שקלי. וישנו [באן]
עדים ושראורו שותלי
פטר: הואו דאמר לך
לחבריה מה מניין לך
כד עמוד זה אמר לו
עמתי בצד עמוד זה
יקח ביה עמוד ראשתי
אמר לו עמוד זה אמר
ר' שמעון בן לקיש הוזכר
כפרן, אלא ר' נחמן
אמר ר' רפאסיא ר' אבהו
מי קאמר לא
עמוד עמוד זה מעולם
בספקו זה קאמר מי לא
עמתי בצד עמוד זה
מנה ואחת מניין לא מנה
וסבר כן עמוד ראשתי
ואמר לא עמתי בצד
עמוד זה מעולם ואמר
סהר דעמד בצד עמוד
זה והשתין הוזכר כפרן.
ואל ר' אבהו כל מלחא דר' נחמן
רמיא עלה עמוד
הא לאו ארעתיא וקילי
לכרי: ר' שמעון אומר
אין כן בעדות קפון
וחייב בקפון, מה קפון
מביעת מפי הכותב
מדרבא, אף כשביעת
העדות כן מחייב לו
מכרסא: משום שרץ
של לקפון שכן
עשה לו מרשבט נשבע
לא תביא ביה אלא
והשטח כלומר שני עצמי
אין שני אחריהם, לא
אחיא והלא עדות
לא תביא אלא רשעיה
קיל אלה, מרשבט שני
אחריהם, וילין כן פקדון
משבע שני עצמי, פקדון
חילף מעדות משבע
שני אחריהם
שור, ואיבוקא אלא
אמאי מחכו ליה משום
דאמר מרד לאו שנוע
בפקדון מעולה לפטר
תושב מביא בפקדון
מקיבן לגמר פירות
דחייב המורד
והפקדון משבעה הוה
על ליה למיכל, שני מעל
מעל חובב בתריהו.
א' [סמין] קפון חובס
השטח דנהני קטע חובס

ועדים רואין אותו מבחינה שאם
היה פסעוין לו הלאה ובקשו
אלה הכר כנס מלמעלה: **אמר** ואלו
היו עמודי זה אמר ר"ה הוחזק בפניו ואלו
ממנה לי בידך והלא אמר אין לך בידך
בטלום ואלו העדים מעידים שחייב לו ג'
שלא לו ה"י ויפגע על השאר והשאר
יהיה הוחזק כפרן ויפגע הכל דלא
גרע עדות שהעידו שחייב ג'
ומתהשתמין דהכא וי"ל דהכא דקאמר
נבני לערמיני נבד עמוד זה משמע
דנבי לערמיני דלם ערמיני משמע
נבד עמוד זה אני חייב ולכן ה"י כפרן
ובכל שהעידו עדים שהשחקין נבד
עמוד זה אכל הסם ולא השחקין כפרן
ואכלה בני ואותם פורע: **ב"י** הי"ב
דגמר שבועת העדות משבועת
ההקדיון. מימה דלמלא לא נדקט
ר"ש צמילתיה דעשה לו מושב
נגשעב צבועת העדות היינו משום
לדמור דקום ליה ג"ש ה"י הכי דהא
כל כמה דלא קום ליה ג"ש ע"כ כמה
מנינו לא מני לתליף דליכא למיפרק
מימה לפקדון שכן עשה זה נשים
כאמריש: **ר'נמר** גמי שבועת
ההקדיון ב"י. ל"גמר מנייה כמה
מנינו דכ"י לעיל וא"כ כל כמה דלא
מנינו דהא דמור כסוגי הכי מני גמר
הא איכא למיפרק מה לבצועת
ההדות שכן עשה זו מור כסוגי
וי"ל דשקטא נמי מתמרקין ספין
ורישא צמילתא נקט:

פקדון נמי לא כתיב ביה ונעלם.
מיהם היכי מדמי פקדון
לעלות דהתם כתיב גבי יצוי
וטוולת מקדש וקדשי כדכח
ונעלם ויבדיה לא כתיב ליה
לחומר דלכתי לא חסין אדעיה
עד לבסוף מדקאמר כסמול
אדגמר ממעלה נגמר מעדות
משמע דפשיטא ליה נעדות
טפי מבפקדון מעטמא דפרי
ומיהו י"ל דהא דפשיטא
ליה נעדות טפי משום דלא
שיין לחליף עדות ממעלה
כמו פקדון דלא דמי למעלה:
הנך נפישין. היינו כל כמה
דלא קים לכו ג"ש דהתחא
אית לן לחליף טפי ממעלה
כמה מאיז משום דפשיטא
אזל לבתר דקיס לן ג"ש
ילפינן מעדות אע"ג דהנך
נפישין כדארמין כפי ד' מוסרי
כפרה (כרחוק ט. ד.) דג"ש
עדיפא דמעלה ממעלה
לאו ג"ש היא ומיהם כיון
דר"ש גמר ג"ש מג"ל לרבא
בר רמי כסמול דקאמר
מאן אמא שבותא פקדון לא
ייתן ודוניה כפרה ר"ש
היא לא און ג"ש למחלא
ואפי' היתה קבלה בידו
מ"מ תקשי דמאי טעמא
דר"ש ושמו קסבר דמעלה
מעלה ג"ש היא:

14

פקדון שוגג אין מזיד לא אף עדו

מזמנים היו יודעים אם
 פירש ש"י שהם נחון
 אמרו דהשתן מים בצד
 צריש צ"מ (דף ג.) לאמר

ועדים רואין אותו מבחוץ מאי א"ל רב
המנונא והלה מה טוען יאי אמר לא היו
דברים מעולם הוחזק כפרן יאי אמר אין
שקלי וידיי שקלי כי אתו עדים מאי הוי
אל"ל המנונא את עול לא ההוא דא"ל
לחבריה מנה מנתי לך בצד עמוד זה
לחבריה לא עברתי בצד עמוד זה אתו תרי
ססרי אסחידו ביה דהשתין מים בצד
עמוד זה אמר ר"ל הוחזק כפרן מתקף לה
ינ"נ האי דינא פרסאה הוא מי קאמר מעולם
בעסק זה קא"ל איבא דאמרי ההוא דא"ל
לחבריה מנה מנתי לך בצד עמוד זה א"ל
עברתי בצד עמוד זה מעולם נפקו ביה
ססרי דהשתין מים בצד עמוד זה אמר ר"נ
הוחזק כפרן א"ל רבא לר"נ כ"ל מילתא
דלא רמיא עליה דאיניש עביד לה ולאו
דארעתיה: ר"ש אומר חייב כאן וחייב
בפקדון כ': ^סמחכו עלה במערבא מאי
חובא דקתני מה לפקדון שכן לא עשה בו
מושבע כושבע מויד כשווג מכדי מושבע
מפ"י עצמו בעדות לר"ש מנא ליה דגמר
מפקדון פקדון נמי מושבע מפ"י אחרים נגמר
מפקדון ומאי חובא דלמא ר"ש בק"ו מיייתי
לה מפ"י אחרים חייב מפ"י עצמו לא כל שכן
אלא חובא אמוד כשווג דקתני מה לפקדון
שכן לא עשה בו מושבע כושבע מויד
כשווג מכדי מויד גבי עדות מנא ליה דלא
כתיב ביה ונעלם ה"נ לא כתיב ביה ונעלם
אמר להו רב הונא ומאי חובא דלמא
מויד דלאו כשווג בפקדון ממועילה ר"ש
גמר לה והיינו חובא דאגמר לה ממועילה
נגמר לה מעדות מסתברא ממועילה הוה
ליה למילף שכן מעילה ממועילה אדרבה
מעדות הוה ליה למילף שכן יתחטא יתחטא
מסתברא ממועילה הוה ליה למילף שכן
מועילה בכל נהנה בקבוע חומש ואשם
אדרבה מעדות ה"ל למילף שכן חטא הדיוט
בשבועה חבשיה וכפריה ואואין הגך נפישין
אלא מאי חובא כי אתא רב פפא ורב
הונא בריה דרב יהושע מבי רב אמרי היינו
חובא מכדי ר"ש ג"ש גמיר למה ליה דפריך
מה לפקדון שכן לא עשה בו מושבע
כושבע מויד כשווג ומאי חובא דלמא כי
פריך מקמי דתקום ויהי ג"ש בתר דקמא ליה
ג"ש לא פריך להו י"האמר להו רבא בר איתי
לרבנן מאן תנא שבועת הפקדון לא ניתן
ודונה לכפרה ר"ש היא דלמא מויד כשווג
פריך דגמר לה ממועילה דהנך נפישין אבל
מושבע כושבע לא פריך ותהדר עדות
ותגמר לה מפקדון מויד דלאו כשווג מה
שווג אין מויד לא כי היכי דיליף פקדון ממועילה
לכ"י

796

מעילה דלא עשה זה מיד כשנגזר ויחיה ליה לגמרה ממעילה למסורא ולא מעדות לחיובא ממעילה בכל הנהה נקבות חומש ואשם אבל מושבע כשבע מילף יליף פקדון מעדות ולא חובה: ופריקין וסיבדר עדות כו'. כלומר היינו חובה לבתר דבמר פקדון ממעילה למיד שפעה זו מיד כשנגזר בתר דקמא ליה ג"ש דמחטא מחטא ליהדר עדות ויליףין מפקדון למיד

לא הכיר הנחנע צה: הוחק כפרן.
פ שאין יודעין אם הלואה אם מתנה
לי לא היו דברים מעולם ואין גאמן
זול. אחת ראי ליכנס לבית המדרש
שאתה מחכים את רבך: כל מילתא

דלז רמז ענין דאיינעם. בי הייב
 ארץ לאדם לשום אל לבי לו
 המקומות שהוא משתין שם מים
 נהיו וזכר עליהן: מחסו עלה
 במחצבה. אהא דר"ש דגמר מפקדון
 בג"ש דהחטא חטא: בק"ו מייס
 .ל. מייס וביה וליה ויה ג"ש:
 מחטלה גמר לז. נאמר כאן (ויקרא
 ה) ומעלה מעל ונאמר להלן (שם)
 מחטלה מעלה: נגמר מחסו.
 לחיובי תעל: דהחטא חטא: שון
 מחטלה בכל הנהה בקבוע חומש
 ושאם. שבויה נאמר מחטלה ושיחם
 ונהגים בכל אכל עדות אינו נהג
 אלא בראיון להעיד ושיחם נהיו

בשניהם שצדקם זה נהנה מן ההקדש
זהו כפר ממון לאפיקי עדות של
זהו ושהיה קרנן קצוב ועדות
בעלה ויורד ושניהם בחומש ואשם
ועדות בחטאת ואין שם חומש:
וכן חטא הדיוט בשבועה חטתה
בשפירה ואוּאין. השפירה נאמר
חטאת ודעו עם ההדיוט אבל מעילה
דינו עם ההקדש ושניהם בשבועה
ועי' חטתה ופסירה זה שאין בן
ובשניהם נאמר ואוּאין מה שאין בן
מעילה: **ספר נפישן**. החטתה
ובפירה חטא היא: **מכרי רש"ג**.
החטאת חטאת גמיר דקמי קסיפא
למעילה חט"ל חטאת חטאת לג"ש
אמאי פריך בירשא לא עשה בן
מושב כשבע ומוזיד כשגוג כי היכי
דגמר עדות מתקדון לענין שאינו
מכרי אלא מחטת ממון גמיר
נמי מתקדון מעדות למושב כשבע
ומוזיד כשגוג: **דלמא כי פריך**. שכן
לא עשה כו': מקמי דפיקוס ליה
ג"ש. בחטאת משנה כשפיה לא
ללמד בבנין אל דחייב כלל וחיבי
בפקדון אבל לבתר דקמא ליה ג"ש
החטאת חטאת לא שמעין ליה
דפרכה והאי דפרכה בירשא לאו
משום דק"ל (ואו דהויס) **ג"ש** גמיר
מרכו אלא להודיען **ג"ש** שהורג ג"ש
לחוב שלח חמור להם הורגה
והלא **ג"ש** ללמד כמה מצינו לפיכך
חמור ללמד חמור חמור רבנו אל

והודיע משניות שיש להשיב עליו
לכן הוטרסה ג"ש וכן דרך תנאים
וספרי ופספס: ואלו. פירוש בתמיה.
לומר ומה דקמא לא הוה פריך
כלומר דיליף לא נמי בג"ש עשה
בו מושבע כשבע ומיד כשוגג:
והא אמר לכו רבא בר אימי בר.
בפרק שבעה פסקין: ר"ש סיג.
דמא לא על עשה בו מוד סיג.
אלמא ס"ל כי פירכה והא דלא
פרכה לג"ש בזה מופנה בזה דקמא
ליה משום דג"ש מופנה הוא ואין
הוא ואפי' בזה ג"ש מופנה דמנה לא
יס' דהך נפישן כדאמרינן לעיל שכן
ל פירכיה מתקמא ליה ג"ש וליכא
לא כשוגג היכי פריך תמא עדות
א כשוגג דהא ילפא פקדון ממעלה:
ומשי

ומשני

מסורת הש"ס

(א) וְלִקְחֵן מֵאֵל מִבְּנֵי
(ב) וְיִצְחָק יִדְּ פִּנְחָדָר
(ג) וְשִׁנְיָן (ד) לִקְחֵן לֵוִי
(ה) מִמִּקְדֵּן דְּמִיד כִּנְיָל
(ו) גִּי רֶשֶׁל דֵּהָא הוּא
(ז) וְלִקְחֵן לֵוִי

תורה אור השלם

1. נפש כי תחטא ומעלה
מעל בך וכחש כעמיתו
בפקדון או בתשומת יד
או בגזל או עשק את
עמיתו: ויקרא ה כא
2. ונפש כי תחטא
ושמעה קול אלה ודוא
עד או ראה או ידע אם
לוא יגיד תשא עתה:
ויקרא ה א

גליון הש"ס

נמ' מחבו קלה במערבא.
ע"י השונת רשד"ס חיו"ד
סימן רמא:

רבינו חננאל (המקד)

[illegible]

(א) כל הסטוד ש"ך לקחון 356
יאהרדטן תחשילא אים 37.